

поширення нового продукту на ринку. Завдяки їх сприйняттю створюються умови, коли формулювання інноваційної стратегії виводиться за межі конкурентної ситуації.

Список використаних джерел

1. Corporate Social Responsibility – National Public Policies in the European Union – Compendium 2014: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7726&visible>
2. Valarie A. Zeithaml, «Consumer Perceptions of Price, Quality, and Value: A Means-End Model and Synthesis of Evidence» Journal of Marketing Vol. 52, No. 3 (Jul., 1988), pp. 2-22.
3. James C. Anderson, Dipak C Jain b & Pradeep K Chintagunta «Customer Value Assessment in Business Markets: A State-of-Practice Study», Journal of Business-to-Business Marketing, vol.1, no. 1 (1993), pp.3-29.

МІСЦЕ УКРАЇНИ НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ ЗА РІВНЕМ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Т.В. Кравченко, студентка

О.С. Максимчук, доцент

Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара

Французький науковець Фредерік Жоліо-Кюрі зазначав, що незалежність держави визначається тим скільки нового вона вносить у загальну скарбницю цивілізації. Мова йде про знання, нову інформацію, які є основою інновацій. Сьогодні, у XXI столітті, саме інновації, здатність генерувати нові ідеї та ефективно їх впроваджувати у повсякденне життя, відіграють вирішальну роль в успішності держав. Досягнення науки та розвиток новітніх технологій обумовили суттєві зміни, змусивши розвинені країни змінити орієнтацію з науково-технічної на інноваційну. Від освоєння Україною інноваційних механізмів залежить в якому напрямку вона буде рухатися у майбутньому: залишиться на межі НТП чи ввійде до числа розвинених країн.

Метою даної роботи є визначення місця України серед інших країн світу, аналіз її інноваційної діяльності та перспектив розвитку.

Питання аналізу інноваційного розвитку України є досить актуальним і розглядається як вітчизняними так і зарубіжними вченими. Серед них: Л.Л. Антонюк, І.Л. Петрова, В.М. Геєць, О.С. Захарченков, А.І. Землянкін, О.Ф. Новікова та інші. Однак, інноваційність є глибоким та динамічним поняттям, тому вимагає регулярного аналізу для виявлення нових тенденцій.

Інноваційна діяльність є одним із найважливіших засобів збагачення у розвинутих країнах. Що стосується України, то стан інноваційного розвитку науковці визначають як кризовий, що не відповідає рівню інноваційних процесів у розвинених країнах. Так наприклад, кількість інноваційно активних промислових підприємств у розвинених країнах на 2015 рік досягає 70-80%, а в Україні – 17,3%, світові компанії витрачають на фінансування науково-дослідних робіт 7-12%, а в Україні менше ніж 3% [1].

За даними Bloomberg Україна за рівнем інноваційного розвитку посіла 42 місце (індекс склав 50,78), опустившись на одну позицію у порівнянні з попереднім 2016 роком. Найближчими конкурентами, яких Україна може наздогнати є Хорватія, Мальта, Латвія. Якщо розглядати індекс за складовими, то найкращі результати Україна має за показниками: охоплення населення вищою освітою, патентна активність. Слабкими сторонами залишається інтенсивність НДДКР та технологічні можливості промисловості [2].

Також можна провести аналіз й інших міжнародних рейтингів. Так, відповідно до оцінок Всесвітнього економічного форуму в Давосі, Україна належить до країн із середнім рівнем інноваційності. За підсумками 2016 року наша країна за рівнем розвитку інновацій зайняла 52 місце серед 138 країн, підвищивши свої позиції на 2 пункти, в порівнянні з 2015 роком. Однак таке підвищення було зумовлено не покращеннями інноваційної діяльності в Україні, а погіршенням в інших країнах, оскільки рівень інноваційності залишився на тому ж місці – 3,4. Аналіз складових інтегрованого показника інноваційності показав, що: розвиток людських ресурсів залишається на високому рівні, а інституційні та організаційні фактори погано сприяють перетворенню інновацій у комерційні продукти [3].

Як бачимо Україна значною мірою відстає від топ-групи держав. Проведений аналіз наукових публікацій та статистичних даних дає змогу зробити висновки стосовно основних причин відставання, а саме:

1) низькі темпи ефективності створення та впровадження інновацій у виробництво. У 2015 році інновації впроваджували 15,2% підприємств. При цьому

обсяг реалізованої інноваційної продукції в загальному обсязі промислової становить лише 1,4%) [1];

2) відсутність сформованої державної інноваційної ідеології, сприятливих макроекономічних умов через економічні кризи та політичну нестабільність;

3) відсутність ефективної інноваційної інфраструктури, в рамках якої ідея успішно перетворюється до готового комерційного продукту;

4) відтік представників інтелектуальної еліти. За останні 20 років на заробітки за кордон виїхало від 7 до 15% економічно активних громадян;

5) неефективна система охорони інтелектуальної власності через недосконалі законодавство та механізми його застосування.

Проведений аналіз наукових публікацій та обробка статистичних даних показали, що на даний момент Україна на міжнародній арені у напрямку інноваційного розвитку значною мірою відстає від провідних держав світу. Однак, наша країна має значний потенціал для забезпечення інноваційного розвитку. Для його розкриття та прориву на світовій арені необхідне: належне забезпечення державної підтримки інноваційного підприємництва, створення сприятливого макроекономічного клімату для залучення нових інвестицій, удосконалення управління інноваційною системою, організація створення власних наукомістких виробництв повного циклу, розвиток інформаційного забезпечення і сертифікації, здійснення підготовки і перепідготовки кадрів, а також розширення співробітництва у сфері НДДКР на міжнародному рівні.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

2. «These Are the World's Most Innovative Economies» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2017-01-17/sweden-gains-south-korea-reigns-as-world-s-most-innovative-economies>

3. The Global Competitiveness Report 2016-2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www3.weforum.org/docs/GCR2016-2017/05FullReport/TheGlobalCompetitivenessReport2016-2017_FINAL.pdf